

ordentlig stor Forskjel alligevel. Til Sorø Ladegaard vare omtrent de 400 Tdr. Land Algerjord, hvorimod der til Mørup, ifølge Modtiberne til det foreliggende Lovudkast, ikkun hører noget over 200 Tdr. Land Algerjord. See vi dernæst hen til Hartkornet, vil man finde, at Sorø Ladegaard har noget over 55 Tdr., hvorimod Mørup kun har noget over 38 Tdr. Hartkorn. Tager vi den Forpagtningsafgift, der hidtil er svaret, saa vil den samme Forskjel vise sig deri. Af Sorø Ladegaard var Forpagtningsafgiften nemlig 150 Tdr. af enhver af de 3 Kornsorter, altsaa det Samme, som blev paalagt som uforanderlig Afgift, og desuden 1,000 Rd. i Penge. Ville vi ikke holde os dertil alene, men derimod see hen til en tidligere Forpagtningsafgift, da var denne ikke meget lavere, nemlig 125 Tdr. af enhver af de 3 Kornsorter og 1,000 Rd. i Penge. Derimod har den Forpagtningsafgift, der hidtil har været svaret af Mørup, været meget lavere, nemlig ikkun 75 Tdr. af enhver af de 3 Kornsorter og desuden 850 Rd. i Penge, og den høitærede Minister har desuden selv udtalt, at han ikke troede, at den ved en ny Bortforpagtning vilde kunne blive meget større. Jeg troer altsaa, at det heraf tydeligt fremgaaer, at Mørup maa være af en bethdelig ringere Værdi end Sorø Ladegaard. Uagtet jeg allerede ifjor havde Betænkelighed ved den store Afgift, der blev paalagt denne Eiendom, kunde den dog maaffee antages at være omtrent Halvdelen af Eiendommens Værdi; derimod troer jeg, at man efter hvad der foreligger maa kunne slutte, at den samme Afgift, lagt paa Mørup, maaffee endog vil være $\frac{2}{3}$ af denne Eiendoms Værdi. Jeg troer altsaa, naar vi ville følge de samme Principer, som vi fulgte ifjor med Hensyn til Sorø Ladegaard, saa skulle vi ikke sætte Afgiften til 150 Tdr., men derimod kun til 100 Tdr. af enhver af de 3 Kornsorter. Jeg troer ogsaa, at vi i Lovgivningen selv have erkjendt, at medens det paa den ene Side maaffee kan være heldigt ved saadanne Salg for offentlige Stiftelser at bevare en bestemt aarlig Afgift i Korn, saa er

det paa den anden Side ogsaa erkjendt, at den ikke maa være altfor stor, tilmed da vi jo have Love, hvor 4 Tdr. Byg ere satte som Maximum for den Afgift, der kan hvile p. Tønde Hartkorn. Nu er det ikke min Mening, at man her ogsaa absolut skulde følge denne Regel, thi de Herrer ville see, at efter det Forslag, som jeg er kommen med, er det omtrent dobbelt saameget, medens det Forhold, Lovforslaget opstiller, er det Tre dobbelte. Det er ikke blot disse Grunde — som jeg mener ligge i den tidligere Lovgivning, ligesom jeg troer at nationaloconomiske Grunde tale derfor — men ogsaa Hensyn til selve Academiet eller Statskassen, der gjøre det ønskeligt, at denne Afgift nedfattes; thi det er min fulde Overbeviisning, at en saa bethdelig Afgift vil strække mange Rjøbere og bidrage til, at Rjøbesummen gaaer ned. Det Hele er imidlertid, som den ærede Minister ved første Behandling bemærkede, ligesom „et Regnestykke“, om man skal foretrække en større Rjøbesum strax og ringere aarlig Afgift, eller en større aarlig Afgift og en mindre Rjøbesum.

Rettelser.

- Nr. 90, Sp. 1430, Lin. 16—17: „uden at jeg dog vil give Udvalget Skyld dert“ læs: „uden at jeg dog har nogen Skyld dert“
- Nr. 90, Sp. 1432, Lin. 30: „Fængsel“ læs: „Svafarbe“
- Nr. 91, Sp. 1436, Lin. 9: „ $\frac{1}{3}$ “ læs: „1“
- Nr. 91, Sp. 1447, Lin. 1 f. o.: „Christensen“ læs: „S. S. Christensen“
- Nr. 91, Sp. 1447, Lin. 18—15 f. n.: „Have vi Pligter . . . Samfundet“ læs: „Have vi paa den ene Side Pligter mod Faagens Onsker, hvis Lovhjemmel i dette Tilfælde vistnok tør kaldes tvivlsom, saa synes mig vi have det endnu mere med Hensyn til dennes hensigtsmæssigste Behandling ligeoversfor Samfundet“
- Nr. 94, Sp. 1493, Lin. 12 f. n.: „Stedetsfor „mærkninger; ligesom“ læs: „mærkninger. Ligesom“
- Nr. 94, Sp. 1494, Lin. 8 f. o.: „Stedetsfor „Dommen, denne“ læs: „Dommen. Denne“
- Nr. 96, Sp. 1516, Lin. 28 f. o. staaer: „Thi Mandsfangene“ læs: „Mandsfangerne.“